

La Mănăstirea Căpriană

Grigore Vieru

La Mănăstirea cea Căpriană
Bate un clopot în zi de duminică.
La Căpriană rană pe rană,
Rană pe rană se vindecă.
Intră în templu, om al durerii.
Nu-i o rușine să intri-n biserică,
E o rușine liniștea serii
A o preface-n cazarmă isterică.
Bate frumos un clopot,
Bate un clopot
Al învierii și buneii vestiri!
Vine din cer un șopot,
Vine un șopot
Și mă ridică din mare pustiiri!
Bate un clopot ca o chemare
La Căpriană în miros de criniște
Iar la Putna, sfântă și mare,
Dangăt de aur răspunde în liniște.
Semn că ne vede, semn că ne-aude
Dragostea Putnei în zi de duminică.
Când în lumina viselor ude
Rană pe rană în taină se vindecă.
Bate frumos un clopot,
Bate un clopot
Al învierii și buneii vestiri!
Vine din cer un șopot,
Vine un șopot
Și mă ridică din mare pustiiri!